

அந்நிய தேசத்தில் கார்த்தரின் பாட்டை பாடுதல்

இய்வுரூள் விற்பகல்

இவ்வார ஆராய்ச்சிக்கு: சங்கீதம் 79:5-13; சங் 88:3-12; சங் 69:1-3; சங் 22:1; சங்கீதம் 77; சங்; 73:1-20, 1பேதுரு 1:17.

மனன வசனம்: ‘கார்த்தரின் பாட்டை அந்நியதேசத்தில் நாங்கள் பாடுவதெப்படி?’ சங்கீதம் 137:4.

இவ்வாரக் கண்ணோட்டம்:

பாவமும் தீமையும் உபத்திரவமும் மரணமும் நிறைந்திருக்கிற பூரணமற்ற ஓர் உலகில் பாடப்பட்டது சங்கீதம் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க அதை ஆழமாக ஆராயவேண்டிய அவசியமில்லை. ராஜாதீராஜாவாகிய கர்த்தரும் அவரது நீ தியான கட்டளைகளும் அரசாஞ்சிற சிருஷ்டிப்பானது தற்சமயம் தீமையால் அச் சுறுத்தலுக்கு ஆளாகியிருக்கிறது. பாவமானது உலகத்தை அதிகமதிகமாகச் சீர் கெடுக்கிற வேளையில், பூமியானது தேவபிள்ளைகளுக்கு ஓர் ‘அந்நிய தேசமாக’ மாறிவருகிறது. இந்த எதார்த்தத்தைத்தான் சங்கீதக்காரரானால் புரிந்துகொள்ள முடிய வில்லை: அந்நிய தேசத்தில் எவ்வாறு ஒருவர் விசுவாசமாக வாழ முடியும்? என்பதுபோலக் கேட்கிறார்.

தேவனே ராஜாதீராஜா, அதிகாரமுள்ளவர், நீதியாக நியாயத்தீர்ப்புச் செய் கிறவர் என்று சங்கீதக்காரர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள் என்று பார்த்தோம். தேவனே நித்திய, ஒருபோதும் கைவிடாத அடைக்கலம், இக்கட்டுக் காலத்தில் துணை என்று சொன்னார்கள். அதனால்தான் தேவன் தலையிடாதது போன்று தோன்றும் போதும், ஒரு நல்ல, சர்வமகத்துவ தேவன் இருக்கும்போது தீமை பெருகும்போதும், சங்கீதக்காரர்கள் குழப்படமடைகிறார்கள். இந்தக் குழப்பம் யாருக்குத்தான் இல்லை? சங்கீதங்களாக எழுதப்பட்ட ஜெபங்களில் காணப்படுகிற முரண்பாடான தன்மை என்னவென்றால், தேவன் அமைதியாக இருப்பது போலத் தோன்றும்போது சங்கீதக்காரர்கள் நடந்துகொண்ட விதம்தான். தேவன் அமைதியாக இருப்பதாகவும் சொல்லுகிறார்கள், தேவ பிரசன்னம் காணப்படுவதாகவும் சொல்லுகிறார்கள்.

2024 பெப்ரவரி 3 வகுப்புக்காகப் பாடுகளை வேண்டிய பாடம்

தீமையின் நாட்கள்

என்ன பிரச்சனைபற்றி சங்கிதம் 74:18-22; 79:5-13 பேசுகிறது?

தேவனுக்கும் தீமையின் வல்லமைகளுக்கும் இடையேயோன மாபெரும் போராட்டத்தை சங்கீதக்காரர் முயலுகிறார்; புரிந்துகொள்ள முடியாத அளவுக்கு தேவன் பொறுமையாக இருப்பதையும், அளவில்லா அவரது ஞானம் மற்றும் வல்லமையையும் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

தீமைகுறித்த கருத்தை இறையியல் ரீதியாகவே சங்கீதம் பேசுகிறது. அதனால்தான் தேவனைப் பற்றி கேள்வி எழுவது தவிர்க்கமுடியாததாகிறது. ஏருச லேமும் தேவாலயமும் அழிக்கப்பட்டதால், அஞ்ஞானிகள் தேவனைத் தூஷிக்க வாய்ப்பாகிவிட்டதால், அது தேவன் பக்கதவறுபோலப் பேசப்படுகிறது. தேவனுடைய சுதந்தரம் (இஸ்ரவேல் மக்கள்) தெய்வீக தெரிந்துகொள்ள தலுக்கும் ஒருபோதும் தோற்காத அவரது உடன்படிக்கைக்கும் (உபா 4:32-38; உபா 32:8,9) அடையாளமாக இருக்கிறது. தேவனுடைய சுதந்தரம் பற்றிய கருத்தை கடைசிக்காலத்தின் பின்னணியிலும் பார்க்கமுடியும். அதாவது, சகல தேசத்தாரும் ஒரு நாளில் தேவனுடைய சுதந்தரமாக மாறி, அவரைச் சேவிக்கப் போகிறார்கள். ஆனால் தேவனுடைய சுதந்தரத்தில் தலையிட்ட தேசங்களால் தேவனுடைய வாக்குறுதிகளுக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்பட்டிருந்தது.

ஆனால் மக்களுடைய பாவம் தான் தேவனோடு மக்களுடைய உடன்படிக்கை உறவைக் கெடுத்து, எவ்வார் மேலும் அதற்கானவினைவுகளைக் கொண்டு வந்ததாகவும் சங்கீதக்காரன் ஒத்துக்கொள்கிறார். சங் 79:8,9. தேவன் கிருபையாகத் தலையிட்டு, பாவநி வாரணம் மூலம் உடன்படிக்கை உறவைப் புதுப்பிப்பதை சார்ந்தே மக்கள் பிழைக்கவிருந்தார்கள். கர்த்தர் ‘நம் இரட்சிப்பின் தேவன்’ என்பது, தேவன்தமிழடையாட்டன்படிக்கை வாக்குறுதிகளுக்கு உண்மையுள்ளவராக இருப்பதைத் தெரிவிக்கிறது. சங் 79:9.

இஸ்ரவேலின் எதிர்காலத்தை உறுதிப்படுத்துவதை விட மிகவும் முக்கிய மானது உலகத்தில் தேவனுடைய குணத்தை நிலைநிறுத்துவதாகும். சங் 79:9. தேசங்களின்தீமையான செயல்களைத் தண்டியாமல் விட்டால், தேவன் தம் வல்லமையை இழந்துவிட்டதுபோலத் தெரியும். சங் 74:18-23; சங் 83:16-18; சங் 106:47. தேவன் தம் மக்களை இரட்சிக்கும்போது மட்டுமே அவரது நாமம் நீதியாக விளங்கும்; உயர்த்தப்படும்.

இன்றுபோல அன்றும் பின்வாங்கல்களும் நியதி பொருந்தியது. அதாவது, நம் பாவங்களும் பின்வாங்கல்களும் தீமைகளும் நமக்குமட்டுமல்லநாம் அறிக்கையிடுகிற தேவனுடைய நாமத்திற்கும் இழுக்கை உண்டாக்குகிறது. நம் தவறான செயல்கள் நம் சாட்சியிலும் ஊழியத்திலும் கேடானதாக்கங்களை உண்டாக்கும். கிறிஸ்துவின் நாமத்தை அறிக்கையிடுகிறவர்களுடைய செயல்களைக் கண்டு எத்தனை பேர் விசுவாசத்தை விட்டு விலகிச் சென்றிருக்கிறார்கள்?

‘தேவமக்கள் தங்கள் குணத்தில் பூரணமடைவது, தேவனுடைய களமும் கிறிஸ்துவின் களமும் சம்பந்தப்பட்டது’. இந்த முக்கிய உண்மையை எவ்வாறு புரிந்துகொள்கிறீர்கள், உங்கள் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கைக்கு இது எவ்வாறு பொருந்தும்?

மரணத்தின் வாசலில்

சங்கீதம் 41:1-4; சங்கீதம் 88:3-12; மற்றும் சங்கீதம் 102:3-5,11,23,24 ஆகிய வசனங்கள் விவரிக்கிற அனுபவங்கள் என்ன? இங்கே சொல்லப்பட்டதை நீங்கள் எதில் தொடர்புபடுத்தலாம்?

நோய் மற்றும் மரணத்திலிருந்து இராட்சிக்கும்படி ஏற்றுக்கப்பட்ட இந்த ஜெபங்கள் இந்த உலகத்தின் பாடுகள் தேவபிள்ளைகளைகளுக்கு விதிவிலக்கல்ல என்பதைக் காட்டுகின்றன. சங்கீதக்காரரணுடைய இக்கட்டுகளை சங்கீதங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. அவர் பெலனின்றி, புல்லைப்போல வாடினார்; சாப்பிட முடியவில்லை; மரித்தவர்களில் ஒருவரைப் போல எண்ணப்பட்டார்; பிரேதக்குழியில்கிடத்தப்பட்டவர்போல இருந்தார்; அவரது நண்பர்கள் அவரை வெறுத்தார்கள்; பாடுகளையும் விரக்தியையும் அனுபவித்தார்.

இஸ்ரவேவின் கீழ்ப்படியாமையால் தேவனே அந்த இக்கட்டை அனுமதித் ததாக பல சங்கீதங்கள் சொல்லுகின்றன. பாவம் வியாதியைக் கொண்டுவரக் கூடுமென்று உணர்ந்து, தான் குணமாகும்படி தன்னை மன்னிக்கும்படி சங்கீதக்காரன் கேட்கிறார். சங் 41:3,4. ஆனாலும், சங்கீதம் 88, சங்கீதம் 12 போன்ற சங்கீதங்கள் தேவபிள்ளைகள் அநியாயமாகப் பாடுபடுவது வாழ்க்கையின் ஓர் எதார்த்தமெனச் சொல்லுகின்றன.

தேவன் தன்னை மரணத்தின் விளிம்பிற்கே கொண்டுவந்து விட்டதாக சங்கீதம் 88இல் சங்கீதக்காரன் குற்றஞ்சாட்டுகிறார். சங் 88:6-8. ஆனாலும், பல குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைத்தாலும், விசவாசத்தோடுதான் புலம்புகிறார்கள்; இக்கட்டை அனுமதித்த சர்வமக்துவ கர்த்தால், தம் பிள்ளைகளை மீண்டும் நல்ல நிலைக்குக் கொண்டுவரமுடியும் என்று நம்பினார்கள்.

கல்லறையின் விளிம்பில் தேவனுடைய அதிசயங்களையும், அன்பின் இரக்கத்தையும், உண்மைதன்மையையும், நீதியையும் சங்கீதக்காரன் நினைவுக்குருகிறார். சங் 88:10-12. தேவன் தன்னை அடித்ததுபோல உணர்ந்தாலும் அவரைப் பற்றிக்கொள்கிறார். பாடுகளை அனுபவித்தாலும், தேவ அன்பை மறுதவிக்கவில்லை; தேவனே தன் இரட்சிப்பு என்பதை அறிந்திருக்கிறார். பாடுகளை அறிந்திருந்த சங்கீதக்காரன் தேவகிருபையையும், பாடுகளும் கிருபையும் சேர்ந்து காணப்பட வாய்ப்பிருந்ததையும் அறிந்திருந்ததைக் காட்டுகின்றன.

தேவன் பாடுகளை அனுமதிப்பதும், அதிலிருந்து விடுப்பதும் தேவனுடைய சர்வமக்துவ ஆட்சிக்கு ஆதாரங்கள். எல்லாம் தேவனுடைய கட்டுப்பாடில் இருப்பதை அறிவதால் நம்பிக்கைகிடைக்கிறது. கிறிஸ்துவினுடைய பாடுகளின் பின்னணியில் சங்கீதம் 88ஐ வாசிக்கும்போது, அவரது அன்பின் ஆழத்தைக் கண்டு பிரமிக்கலாம்; ஏனென்றால் மனிதர்களின் நலனுக்காக மரண வாசலைக் கடந்துசெல்ல அவர் ஆயத்தமாக இருந்தார்.

பாவத்தின் நிமித்தம் இயேசு சிலுவையில் அனுபவித்த பாடுகளை எண் ணிப்பாருங்கள். கிறிஸ்துவக்குள்ளாக தேவன், நம்பில் எவரும் அனுபவித்திருப்பதைவிட மிகக்கொடிய பாடுகளை அனுபவித்தார் என்கிற உண்மையானது, பாடுகள் மற்றும் சோதனைகளின் மத்தியில் நாம் உண்மையோடு இருக்க எவ்வாறு உதவ வேண்டும்?

தேவன் எங்கே?

சங்கீதம் 42:1-3; சங்கீதம் 63:1; சங்கீதம் 69:1-3; 102:1-7. சங்கீதக்காரனுக்கு அதிக வேதனையைக் கொடுத்தது எது?

தனிநபர்கள் மற்றும் ஒட்டுமொத்த மனிதர்களின் பாடுகளால் மட்டுமல்ல, தம் தாசர்களின் கஷ்டங்களை தேவன் காணாதவர்போல இருப்பதும் சங்கீதக் காரனை வேதனைப்பட்டுத்துகிறது. தேவன் அவ்வாறு இருப்பது வறண்டபகுதி யில் ஏற்படுகிற கடும் தாகம்போல தன்னை வாட்டுவதாகச் சொல்லுகிறார். சங் 42:1-3; சங் 63:1. தான் தேவனை விட்டுத் தள்ளப்பட்டதுபோல உணர்ந்து, தனிமையில் இருக்கிற பறவைகளுக்குத் தன்னை ஒப்பிடுகிறார். ‘வனாந்தரநாரைக்கு ஒப்பானேன்; பாழான இடங்களில் தங்கும் ஆந்தையைப்போலானேன். நான் நித்திரையில் லாமால் வீட்டின்மேல் தனித்திருக்கும் குருவியைப்போல் இருக்கிறேன்’. சங் 102:6,7.

தேவனிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டதுபோல இருப்பதை வனாந்தரம் என்கிறார். ‘வீட்டின்மேல்’ இருக்கும் குருவி என்றால், தன் கூட்டை விட்டு வெளியே இருக்கிறது என்று அர்த்தம். வெள்ளங்கள் தன்னைச் சுற்றிப் பெருகிவிட்டதுபோல, ஆழமான உளையிலே அமிந்துவிட்டதுபோல, ‘ஆழங்களிலிருந்து’ தேவனை நோக்கிக் கூப்பிடுவதாக சங்கீதக்காரர் கதறுகிறார். சங் 69:1-3; சங் 130:1. தேவன் தலையிடாவிட்டால், தப்பிக்கவே வழியில்லாததுபோலத் தோன்றுகிற நெருக்கமான நிலையை இவை காட்டுகின்றன.

சங்கீதம் 10:12; சங்கீதம் 22:1; சங்கீதம் 27:9; சங்கீதம் 39:12. தேவன் காணப்படாததுபோலத் தோன்றியபோது சங்கீதக்காரன் எவ்வாறு நடந்துகொண்டார்?

தேவன் அமைதியாக இருப்பதுபோலத் தோன்றினாலும் தான் அமைதி யாக இருக்கப் போவதில்லை என்று சங்கீதக்காரர்கள் தீர்மானிக்கிறார்கள். ஜெபத்தில் நம்பிக்கைவைக்கிறார்கள். ஏனென்றால், ஜெபமானது ஜீவனுள்ள, கிருபையுள்ளதேவனை நோக்கிஏற்றுக்கப்படுகிறது. தேவன் இல்லாததுபோலத் தோன்றலாம், ஆனால் அவர் அங்கேயே இருக்கிறார். அவர் முந்தின காலங்களில் அவர்களுக்குச் செவிகொடுத்த அதே தேவன்தாம். அதனால்தான் அவர் தங்களுக்குச் செவிகொடுப்பார் என்று நம்புகிறார்கள். தேவன் அமைதியாக இருப்பதுபாவது அறிக்கையோடும் தாழ்மையான மன்றாட்டுகளோடும் சங்கீதக்காரர்கள் தங்களைச் சோதித்துப்பார்க்கவும், தேவனைத் தேடவும் வாய்ப்பளிக்கிறது. தேவனைப்போதும் அமைதியாக இருக்கமாட்டார் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். வாழ்க்கையின் குழ்நிலைகள் எப்படி இருந்தாலும், தேவனோடு தொடர்ந்து பேசவேண்டும் என்பதையே சங்கீதங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

தேவன் அமைதியாக இருப்பதுபோலத் தோன்றியபோது சங்கீதக்காரர்கள் நடந்துகொண்ட விதத்திலிருந்து என்ன கற்றுக்கொள்ளலாம்? அப்படிப்பட்ட சமயங்களில் நீங்கள் எப்படி நடக்கப்போகிறீர்கள்? உங்கள் விசுவாசத்தைத் தாங்குவது எது?

வாக்குத்தத்தம் ஒழிந்துபோயிற்றோ?

சங்கீதம் 77இன் ஆசிரியர் எப்படிப்பட்ட அனுபவத்தைக் கடந்துசெல்லுகிறார்?

சங்கீதம் 77இன் துவக்கத்தில், கடந்தகாலத்தை வேதனையோடு நினைவு கூர்ந்தும், புலம்பலோடும் தேவனிடம் மன்றாடுகிறார். சங் 77:1-6. முழுவதுமாகத் துக்கித்து தேவனிடம் திரும்புகிறார். தேவனிடமிருந்து வருகிற நிவாரணம்தவிர வேறு எந்த நிவாரணத்தாலும் ஆறுதலடைய விரும்பவில்லை.

ஆனாலும் தேவனை நினைவுகூருவது அவரது வியாகுலத்தை அதிகரிக்கிறது. ‘நான் தேவனை நினைத்தபோது அலறினேன்’ சங் 77:3. அலறுதல் என்பதற்கான எபிரெய வார்த்தை ஹமா; அது, கொந்தளிப்பான தண்ணீரின் இரைச்ச ஸைச் சுட்டிக்காட்டுகிற வார்த்தை. சங் 46:3. அதுபோல சங்கீதக்காரன் முற்றிலுமாக அமைதியின்றி காணப்படுகிறார்.

தேவனை நினைவுகூருவது எவ்வாறு இத்தகைய இக்கட்டான உணர்வு களை உண்டாக்குகிறது? தேவன் மாறிவிட்டாரோ? தேவன் தம் உடன்படிக்கைக்கு துரோகம் செய்யக்கூடுமோ? என்று வேதனையோடு அடுக்கடுக்காக அவர் கேட்கிற கேள்விகள், அவரது வியாகுலத்திற்கான காரணத்தைக் காட்டிக்கொடுக்கின்றன. சங் 77:7-9.

முற்காலத்தில் தேவன் இரட்சிக்கும்படி செயல்பட்டார், இப்போது அமைதி யாக இருக்கிறார் என்பதே, தேவன் தன்னைக்கைவிட்டதுபோல சங்கீதக்காரனை உணரச் செய்கிறது. தேவன் மாறியிருந்தால், சங்கீதக்காரனுக்கு எந்த நம்பிக்கை யும் இல்லை; அவர் மாறியிருக்கமாட்டார் என்று ஒத்துக்கொள்ள முடியாமல் தவிக்கிறார்.

மேலும், தேவன் அவரைத் விழித்திருக்கச் செய்வதால், அவரால் தூங்க முடியவில்லை. சங் 77:4. இவ்வாறு வேதாகமத்தில் தூங்க முடியாமல் இருந்தவர் களை தேவன் தம் நோக்கங்களை நிறைவேற்ற பயன்படுத்தியதை இது ஞாபகப் படுத்துகிறது. ஆதி 41:1-8; எஸ்தர் 6:1; தாளி 2:1-3. இரவு முழுவதும் தூங்காமல் இருந்தவர், கடந்தகாலத்தில் தேவன் செய்த இரட்சிப்பின் செயல்களை எண்ணி, புதிய தீர்மானத்திற்கு வருகிறார். சங் 77:5,10.

அவருடையதனிப்பட்டகுழ்நிலைக்கானகாரணங்கள் சொல்லப்பட்டதால் அல்ல, தேவனுடைய உண்மையையும் நம் பகத்தன்மையையும் நம்பினதாலேயே நிச்சயத்தைப் பெறுகிறார். அதாவது, யோடுவைப் போல. முற்காலத்தில் இஸ்ர வேலருக்கு அற்புதங்களைச் செய்த அதே தேவன்தாம் அவர் என்பதை உணர்ந்து, விசுவாசத்தோடு கர்த்தருக்காகக் காத்திருப்பதற்கு ஊக்கம் கிடைக்கிறது. சங் 77:11-18. ‘உமது காலடிகள் தெரியப்படாமற் போயிற்று’ என்கிறார். சங் 77:19. அதாவது தேவனுடைய பிரசன்னம் தெரியாவிட்டாலும், அவர் வழிநடத்துவதை உணருகிறார். தேவன் மறைவாக இருக்கிற அதே வேளையில் தம்மை வெளி படுத்தவும் செய்கிறார்; அதனால்தான் தேவனுடைய இரகசியமான, சர்வமகத்துவ வழிகளை எண்ணி தேவனைப் போற்றுகிறார்.

தேவன் உங்கள் வாழ்க்கையில் செயல்பட்ட காலங்களை யோசியுங்கள். தற்போது நீங்கள் சந்திக்கிற சூழ்நிலைகளை எதிர்கொள்ள அந்த உண்மை எவ்வாறு உதவுகிறது?

நீதிமான்கள் சோதிக்கப்படாதுபடிக்கு

சங்கீதக்காரனுடைய போராட்டம் என்ன? சங்கீதம் 37:1,8; சங்கீதம் 49:5-8; சங்கீதம் 94:3-7; சங்கீதம் 125:3.

துன்மார்க்கர் செழித்திருப்பதையும், அதைக் கண்டு நீதிமான்கள் குழப்பமடைவதையும் இந்தச் சங்கீதங்கள் பேசுகின்றன. துன்மார்க்கர் செழிப்பது மட்டு மல்லாமல், தேவனை வெளிப்படையாகப் பறக்கணித்து, சிலசமயங்களில் மற்ற வர்களை ஒடுக்குகிறார்கள். ‘ஆகாமியத்தின் கொடுங்கோல்’ (சங் 125:3) உலகத் தில் தலைதூக்கும்போது, ‘நீதியுள்ள செங்கோல்’ (சங் 45:6) அமைதியாகி விடுவதுதான் குழப்பமான விஷயமாக இருக்கிறது. அப்படியானால் நம்பிக்கை இழந்து, மற்றவர்களைப் போல தீமையைத் தழுவி விடலாமா?

அந்தப் பிரச்சனையை சங்கீதக்காரன் கடந்துசெல்ல உதவியது எது? வீணானவற்றில் நம்பிக்கை வைப்பவர்களின் முடிவு என்ன? சங் 73:1-20,27. மேலும் வாசிக்கவும்: 1பேதூரு 1:17.

சங்கீதம் 73இல், தற்சமயம் உலகத்தில் காணப்படுகிற அக்கிரமத்தையே சங்கீதக்காரன் கவனிப்பதால், தேவனுடைய கண்ணோட்டத்திலிருந்து ஒட்டு மொத்த காட்சியை காணமுடியாமல் போகிறது. துன்மார்க்கர் செழிப்பாக இருப்பது மட்டும்தான் அவர் சிந்தையில் நிறைந்திருந்தது; மேலும், விசுவாசம் பயனற்று என்று தான் முன்வைக்கிற வாதங்கள் உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டவை என்று நம்பியிருந்தார்.

ஆனாலும் சங்கீதம் 73 காட்டுவது என்னவென்றால், ‘இந்தச் சங்கீதத்தின் முதல்வசனத்தைக்காணாதவர்களுக்கு இவைகூடுக்கிணையை ஏற்படுத்தும்; ஏனென்றால் அது ஒட்டுமொத்த சங்கீதத்தின் சுருக்கமாக இருக்கிறது: “சுத்த இருதய முள்ளவர்களாகிய இஸ்ரவேலருக்கு தேவன் நல்லவராகவே இருக்கிறார்”’.1

தேவனுடைய சர்வலோக ஆட்சி நடைபெறுகிற பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் சங்கீதக்காரன் வழிநடத்தப்படுகிறார்; அங்கே, ‘இன்று’ என்பது ஒட்டுமொத்த காட்சியின் சிறு பகுதி மட்டுமே, ‘முடிவு’ பற்றி யோசிக்கவேண்டும், அப்போது துன்மார்க்கர் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பைச் சந்தித்தாகவேண்டும் என்பதைப் புரிந்துகொள்கிறார். பரிசுத்த ஸ்தலத்தில்தான் சங்கீதக்காரன் இந்த உண்மையைப் புரிந்துகொண்டு, முன்பு தான் முட்டாள்தனமாகப் பேசியதை அறிக்கையிட்டார் என்பது, மனித பகுத்தறிவால் அல்ல, ஆவிக்குரிய கண்ணால் மட்டுமே எதார்த்தத்தைக் காணமுடியும் என்பதைக் காட்டுகிறது.

உலகத்தை தேவன் அதன் சுல தீமைகளுக்காகவும் நியாயந்தீர்ப்பார் என்கிற வாக்குறுதி, பெரும் பாலான தீமைகள் தண்டிக்கப்படாமல் இருக்கிற இந்த உலகத்தில் உங்களுக்கு ஆறுதலைக் கொடுக்க முடியும்?

மேலும் படிக்க:

சங்கீதக்காரர்களைப்போல, எல்லாக் காலங்களிலும் தேவமக்கள் 'ஓரு அந்திய தேசத் தில்' எவ்வாறுகர்த்தருடைய பாடல்களைப்பாடுவது என்று திண்ணாடியிருக்கிறார்கள். கர்த்தருடைய சர்வமக்கத்துவ ஆட்சிகுறித்து சந்தேகம் எழும்புகிறது; எல்லாம் தேவ கட்டுப்பாடில் தான் இருக்கிறதா, நன்மையும் செம்மையுமாக அரசானு சிறாரா என்று யோசிக்கிறோம்.

வேதாகம விசுவாசம் எவ்வளவுக்கு திடநம்பிக்கையும் உறுதியும் உடையதோ அவ்வளவு வகுகு நிச்சயமின்மையும் புதிரும் நிறைந்தது. அதுவும் தீமையின் மத்தியில், தேவன் இல்லாததுபோலத் தோன்றும்போது, அந்த நிச்சயமின்மையும் புதிரும் தாங்கமுடியாத அளவுக்கு அதிகரிக்கலாம். ஆனாலும், அந்த நிச்சயமின்மை, தேவனையும் அல்லது அவரது அண்பு, நீதியான குணம், நம்பகத்தன்மை ஆகியவற்றையும் பற்றியதாக இருக்கக்கூடாது. எதிர்காலம் குறித்த நிச்சயமில்லாமல் இருந்த சங்கீதக்காரர்கள், கைவிடாத தேவ அன்மையும் உண்மை தன்மையையும் பற்றி சந்தேகத்தோடு இருக்கவில்லை. சங் 36:5-10; சங் 89:2,8.

நாமும் அதே முன்மாதிரியைப்பின்பற்றவேண்டு. 'உங்களுடையபிரச்சனைகளை அல்ல, மேல்நோக்கிப்பார்ப்பதற்கு உங்கள் இற்றல்களை எல்லாம் தூட்டுங்கள்; அப்போது வழியில் விடாய்த்துப் போகமாட்டார்கள். இயேசு மேகத்தின் பின்னாலிருந்து, உங்களுக்கு உதவ தம் காத்தை நீட்டுவதை சீக்கிருத்தில் காண்பீர்கள்; எனிய விசுவாசத்தோடு நீங்கள் உங்கள் கரங்களை நீட்டி, அவர் வழிநடத்த அனுமதித்தால்மட்டும் போதும். இயேசுவிலான விசுவாசத்தால் அவரைப் பற்றிக் கொள்ளும்போது, நம்பிக்கையிருந்தவர்களாக மாறுவீர்கள்'.¹

தேவன் 'தம் முகத்தை மறைக்கும்' சமயங்களில், ஜூபிபிடின் பயனை குறைத்து மதிப் பிடாதீர்கள். மாறாக, அத்தகைய தருணாங்கள்தாம் சங்கீதக்காரர்கள் தங்களைச் சோதிக்கவும், தேவனுடைய கடந்தகால இரட்சிப்பின் செயல்களை எண்ணிப்பார்க்கவும், பாவ அறிக்கையோடும் தாழ்மையான வேண்டுதலோடும் தேவனைத் தேடவும் வாய்ப்பளித்தன. சங் 77:10-12; சங் 89:46-52. 'சந்தேகங்களாலும் எதிரான செல்வாக்குகளாலும் போராடும் போதுதான் விசுவாசம் வலுவாக வளருகிறது. இந்தக் சோதனைகளில் கிடைக்கிற அனுபவம், மிகவிலையுயர்ந்த ஆபரணங்களைவிட அதிக மதிப்புமிக்கது'

கலந்துரையாடக் கேள்விகள்

- 1 தீமைகளைக் கண்டு சங்கீதக்காரர்களுக்கு ஏற்பட்ட பதற்றம் என்ன? அதேபோல என்ன பதற்றங்களுக்கு ஆளாகியிருக்கிறீர்கள், அவற்றை எவ்வாறு கையாண்மீர்கள்? அத்தகைய நேரங்களில் உங்கள் விசுவாசத்தை எவ்வாறு பராமரிக்கிறீர்கள்?
- 2 தேவனிலான நம்முடைய விசுவாசம் சோதனைகளாலும் அல்லது தங்கள் பாடுகளால் தேவனுடைய தயவு மற்றும் வல்லமை பற்றி பிறர் எழுப்புகிற கேள்விகளாலும் சோதிக்கப்படும்போது நாம் எங்கே பதில்களைத் தேடவேண்டும்?
- 3 சர்வ வல்லமை கொண்ட அன்பின் தேவன் சிருஷ்டித்து, பராமரிக்கிற ஓர் உலகில் தீமை காணப்படுவது ஏன் என்கிற பொதுவான கேள்விக்கு உங்களுடைய பதில் என்ன? மாபெரும் போராட்டக் கருத்து இந்தக் கேள்விக்கு எவ்வாறு ஒரளவுக்குப் பதிலளிக்கக் கூடும்?

கேவன்மீது நம்ரிக்கையிழுத்தல்: பருதி 1

ஆண்ட்டான் மெக்செஸ்னி

நரகம்பற்றி தன் பாட்டி எச்சரித்துபோது, ஜந்துவயது செகுலே திகில்லடைந்தான். “நல்ல பையனாக இருக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் தேவன் நரகத்தில் போட்டுவிடுவார்” என்று பாட்டி சொன்னார்.

“நரகத்தில் போட்டுவிடுவார் என்றால் என்ன அர்த்தம்?” என்று சிறுவன் கேட்டான்.

“திருடனால் அல்லது பொய் சொன்னால் எரிந்துகொண்டே இருக்கிற அக்கினியில் போட்டுவிடுவார்” என்று பாட்டி சொன்னார்.

பாட்டியின் வார்த்தைகள் அந்தச் சிறுவனை அதிகம் திகில்லடையச் செய்தன. குழுமியினான். ஒரு பக்கம், தேவன் அன்பாக இருக்கிறார் என்று சொன்னார். இன்னொரு பக்கம், செகுலே பொய் சொன்னால், நரகத்தில் போட்டுவிடுவார் என்று சொன்னார். எப்போதாவது பொய் சொல்லிவிடுவதால், செகுலேவுக்கு மிகவும் பயமாக இருந்தது.

அவனுக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. பெற்றோரிடம் உதவி கிடைக்காது. ஏனென்றால் அப்போதையக்ம்யுனிஸ்ட் நாடான மாண்டினிக்ரோவில்வாழ்ந்த அவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் கிடையாது. அந்தக் கிராமத்தில் அவனுக்குத் தெரிந்த ஒரே கிறிஸ்தவர் பாட்டிதான்.

இருநாள், யாரும் பார்க்காத நேரத்தில், அவன் ஒரு செடிக்கு பின்னால் மறைந்து கொண்டு, தேவனைத் திட்டினான். “நீர் அன்புள்ளவர் என்று என் சொல்லுகிறார்களோன்று தெரியவில்லை. நீர் அன்புள்ளவர் அல்ல, ராட்சதர். தீயில் போடுவதற்கா என்னைப்படைத்தீர்? பொய் சொல்லாமல், தவறுகள் செய்யாமல், நல்லவனாக நான் வாழவேண்டுமென நினைக்கிறீரா? என்னால் உம்மை நம்பழுதயாது. உம்மை நம்பவும் மாட்டேன். நீர் ராட்சதர்” என்று சொன்னான்.

செகுலேவுக்கு தேவனைப் பிடிக்கவில்லை. 5 வயதிலேயே ஆர்வமில்லாமல் போனது.

ஓன்பதுவருடங்கள் கழித்து, 14 வயதுவயதில், போஸ்னியாமற்றுமதூர்ச்சிகோவினாவின் தலைநகரான சாஞ்சிவோவில் இருந்த மேனிலைப் பள்ளியில் செகுலேவைச் சேர்த்தார்கள். அந்தப் பள்ளியில் படித்த 700 மாணவர்களில் அவன் மட்டுமே மாண்டினிக்ரோவிலிருந்து சேர்ந்திருந்தான். வெளியூர்க்காரன் என்கிற பெயரைப் போக்குவதற்காக, சண்டைபோட்டு தன்வகுப்புத் தோழர்கள் மத்தியில் அங்கீகாரம் பெற்றுமயன்றான். தினாழும் சண்டைபோட்டான். அவனுக்கு பெரிய காதுகள் இருந்தன; எனவே யாராவது அவற்றைப் பார்த்து தொட்டுவிட்டால், பயங்கரமாகத் தாக்கினான். ஒருசமயம், சண்டைபோட்ட போது, கையில் கத்தி வெட்டி விட்டது. செகுலே அடாவது பையனாகவும் இருந்தான். தன்னைவிட சிறிய பையன்களிடம் சாப் பாட்டைப் பிடிப்புகி சாப்பிட்டு விடுவான்.

இவ்வாறு மூன்று வருடங்கள் சண்டை போட்டு வந்த நிலையில், சத்தியத்தை அறிய வேண்டும் என்று செகுலேவின் மனதில் ஆசை வந்தது. தேவனைப் பற்றி பாட்டி சொன்னதில் உண்மை இருக்குமா, சத்தியம் என்ன என்று யோசனை ஒடியது. சராஜிவோவில் இல்லாம், பாரம்பரிய மதம், கத்தோலிக்க மார்க்கம், யூத மார்க்கம் என பல மார்க்கங்கள் இருந்தன. தேவன் ஒருவரே என்றால், ஏன் பல மார்க்கங்கள் இருக்கின்றன? எல்லா மதங்களையும் ஆராய்ந்து பார்த்து, சத்தியத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடிவு செய்தான்.